

1930-1955

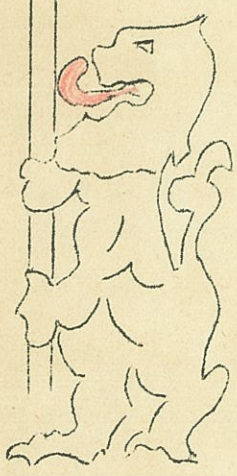
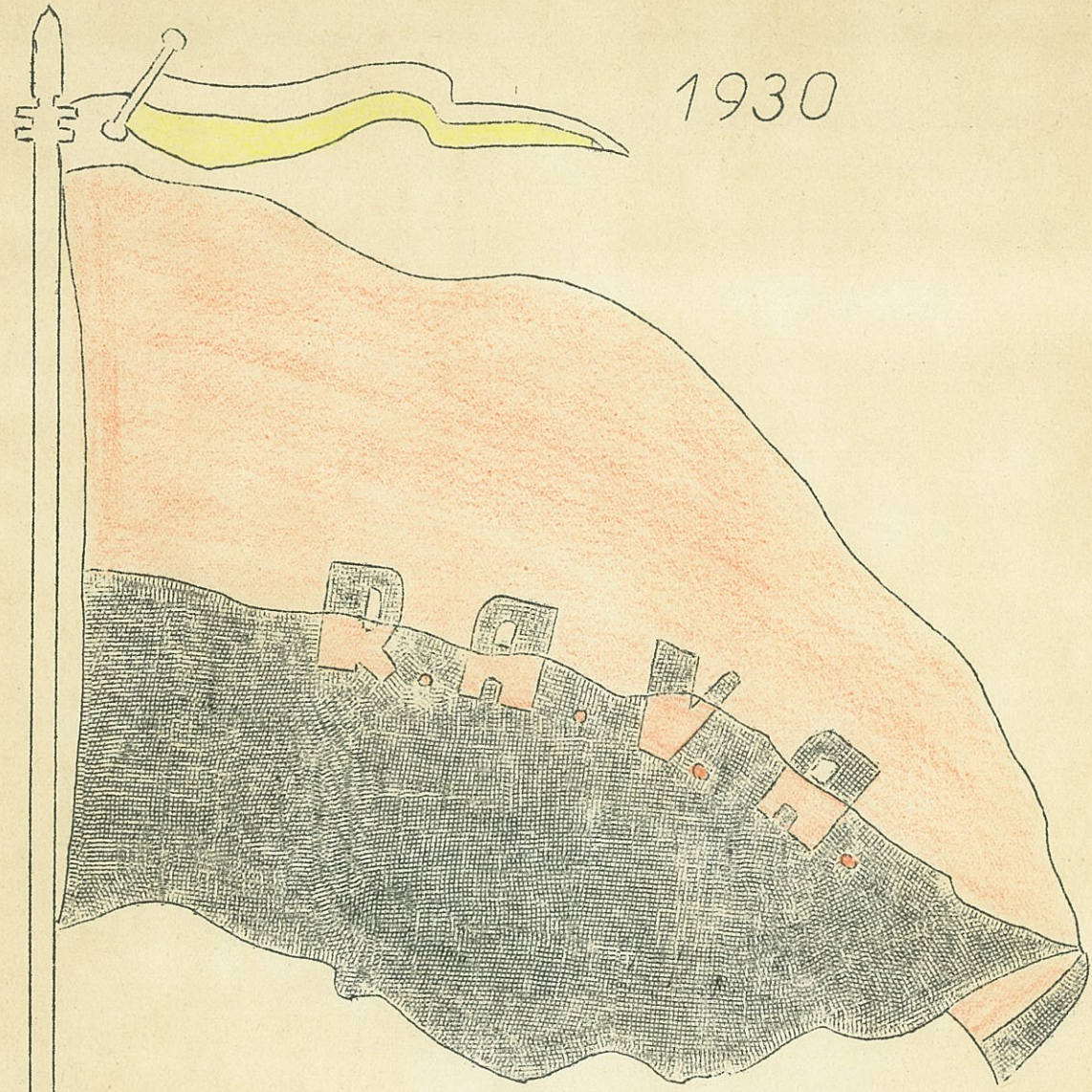
R.K.S.V.

R.A.V.A.

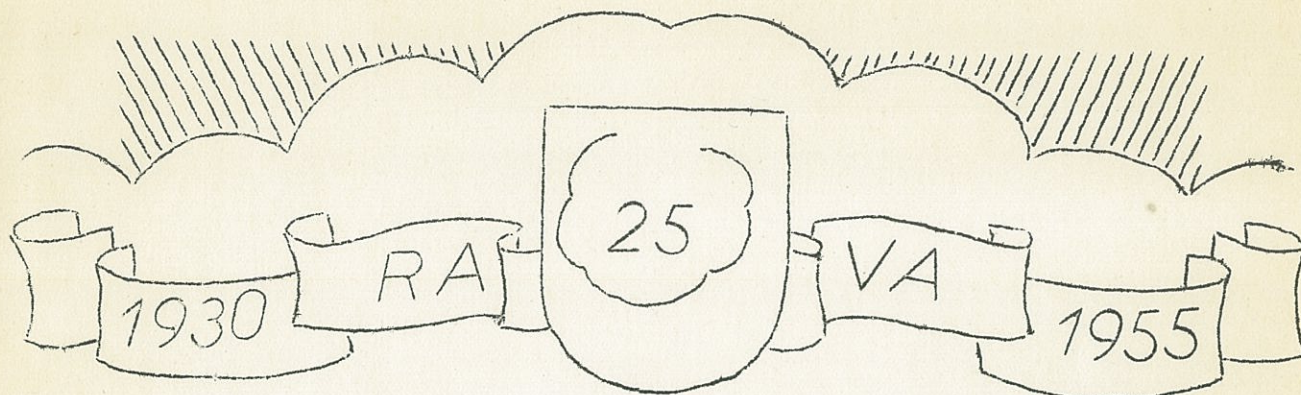

1930

1955

JUBILEUM NUMMER

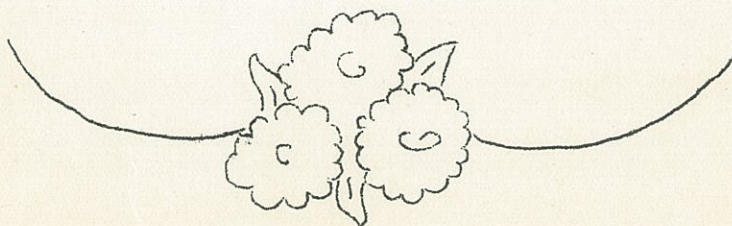
"RAVA" in 't zilver! Dat is toch wel een gebeurtenis van belang voor de gehele Rava-familie. En terecht! Het bestuur was dan ook unaniem van mening, dat er feest gevierd moest worden op zo'n gedenkwaardige dag. Dus moest er een feest-comité gevormd worden, wat natuurlijk al heel spoedig was samengesteld. En laat nu ondergetekende het eervolle verzoek ontvangen om als voorzitter op te treden van de heren, die ons vijfde lustrum moesten voorbereiden, welke taak natuurlijk volgaarne werd aanvaard. Zo stel ik mij dan nu ook voor als de voorzitter van Rava's feest-comité.

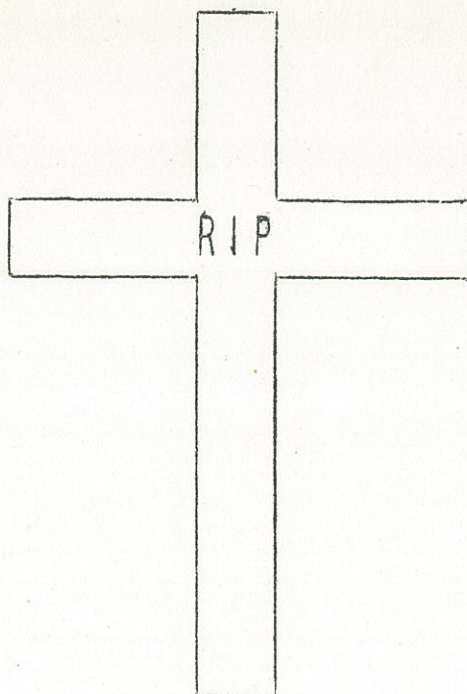
"RAVA" is alzo het "feestvarken". En dat moet en zal gevierd worden. Maanden reeds is er voor gewerkt. Iedereen in de Rava-familie, van bestuur en leden, tot de jongste RAVA-pupil toe hebben er voor geijverd, dit feest te maken tot een paar onvergetelijke dagen, RAVA waardig. En waarover nog lang gepraat zal worden.

Waarlijk, het zal feest worden, daar kunt U van op aan. Voor elk wat wils! Gaarne doe ik dan ook een beroep op allen mede te werken, opdat deze dagen mogen slagen, mede ook, om de onderlinge band nog meer te versterken en, zo mogelijk, door aller inspanning, RAVA te brengen op die plaats, welke we toch zo gaarne wensen.

Aan allen wordt het meest prettige feest toegewenst door de voorzitter van het feest-comité.

Engelman Jr

IN MEMORIAM

Een Memoriam mag in dit jubileumnummer niet ontbreken.

Juist omdat wij bij de viering van een jubileum herinnerd worden aan allen, die hebben medegewerkt om R.A.V.A. groot te maken.

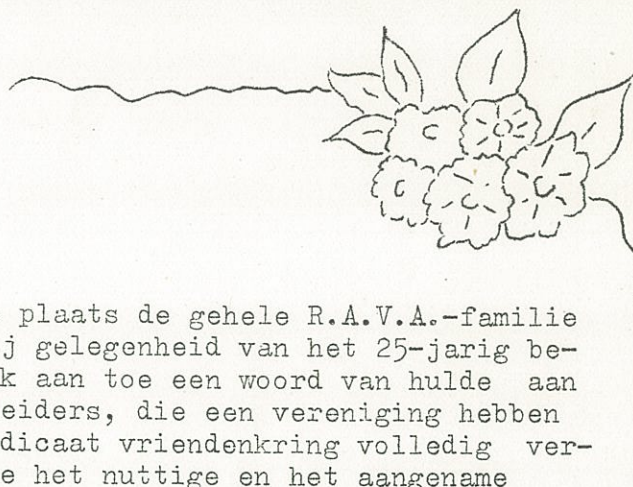
Trouwe leden, die dit feest helaas niet meer mee kunnen maken.

Door ziekte, ongeval of oorlogsomstandigheden gingen zij van ons henen.

Trouwe medewerkers, al moogt ge dit feest hier niet meer meemaken, wij hopen dat U allen het Kampioenschap van de Eeuwigheid behaald zult hebben.

Namen zullen we hier niet noemen, zij waren ons allen even lief. Laten wij hen niet vergeten en hen altijd blijven gedenken.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE.

Bij het Zilveren Jubileum.

Gaarne wil ik op deze plaats de gehele R.A.V.A.-familie van ganser harte gelukwensen bij gelegenheid van het 25-jarig bestaan. Ik voeg daar onmiddellijk aan toe een woord van hulde aan de oprichters, bestuurders en leiders, die een vereniging hebben weten op te bouwen die het praedicaat vriendenkring volledig verdient en waar op de juiste wijze het nuttige en het aangename wordt verenigd.

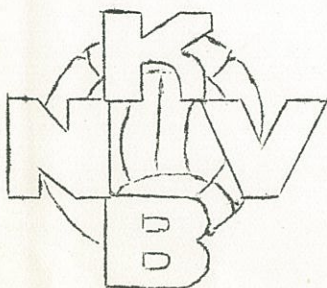
Nuttig is immers de beoefening van de sport zowel voor de ziel als voor het lichaam. Nuttig vooral omdat de karaktervorming wordt gediend. Het eerlijk strijden voor een overwinning, het dapper dragen van een nederlaag, het kweken van saamhorigheid in een elftal waar ieder zich in dienst moet stellen van het geheel en zovele andere goede eigenschappen dienen in de jeugd geleerd te worden om ze later in de maatschappij toe te passen. Zonder oefening bereikt niemand enig levensdoel. Maar dan niet uitsluitend de training van het lichaam volgens Spartaans-Stoïcyns model, dit levert de mechanische mens, de robot zonder moraal. Daarnaast mag nimmer de oefening van de geest, de vorming van het karakter ontbreken.

Dat nu hebben de leiders van R.A.V.A. steeds als doel voor ogen gehad en in praktijk gebracht. Het praedicaat R.K. drukt een stempel op de vereniging en legt haar verplichtingen op om te werken tegen alles wat de jeugd kan schaden en positief mede te werken aan de vorming van de leden volgens de eigen katholieke levens- en wereldbeschouwing.

Voor alles wat R.A.V.A. deed en doet voor onze katholieke jeugd en voor de sport ben ik uitermate dankbaar en daarom verheug ik mij van harte in dit jubileum.

Meer nog hoop en verwacht ik, dat R.A.V.A. zal volharden in haar taak om de jeugd door middel van de sport op te voeden tot flinke, evenwichtige, degelijke en aangename kerels in onze samenleving.

Voorzitter K.N.V.B.

De geschiedenis van Rava is tevens een stuk geschiedenis van de volijverige secretaris-penningmeester van de K.N.V.B., afdeling 's-Gravenhage.

Ik herinner me nog heel goed, dat ruim 20 jaar geleden Dijkman kandidaat gesteld werd als bestuurslid van de voormalige R.K. H.V.B.

In de vergadering kende niemand hem, omdat hij nooit op de voorgrond trad. Daarom vroegen afgevaardigden, of de kandidaatstellers de reden van zijn candidatuur wilden noemen. De toenmalige voorzitter van Rava, de Heer Th. Engelsman, nu voorzitter van de feestcommissie, riep bij de bespreking van de candidatuur vol pathos uit: "Mijne Heren, het is onze secretaris en hij doet het perfect. Ik hoop alleen maar, dat hij bij een eventuele benoeming ons niet in de steek zal laten." Dijkman is nu nog penningmeester van Rava.

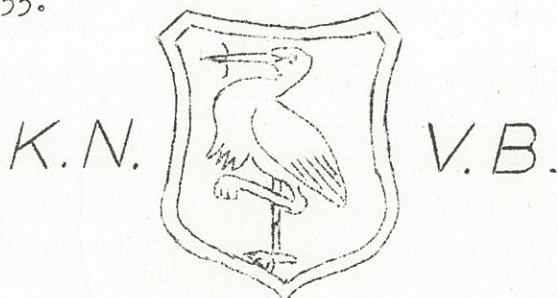
Gaarne wil ik ook de Heer H. Lucas, hoofdjuniorenleider, in het centrum van de belangstelling plaatsen. Iedere vereniging, die hem als leider of scheidsrechter heeft meegemaakt, waardeert hem om zijn eerlijkheid en om zijn sympathieke omgang. Maar ook voor onze Haagse Voetbalbond is hij een uitstekende kracht. Hij is de harde werker en tevens secretaris van de schoolvoetbalcommissie, de spil waar het hele jeugdfestijn om draait.

Is 't wonder, dat ik bij dit 25-jarig bestaan gaarne van mijn waardering wil laten blijken voor hetgeen Rava in het belang van de opvoeding en de leiding van onze jeugd en senioren heeft gedaan. Ook door het afstaan van eminente krachten heeft zij veel aan de ontwikkeling en de bevordering van de sportbeoefening gedaan.

Rava, van harte proficiat.

Voorzitter KNVB., afd. Den Haag.

Maart 1955.

RESULTAAT EN OPDRACHT.

Iedere Rooms-Katholieke Sportvereniging die jubileert, hetzij zilver of goud, heeft een rijk verleden.

De oprichters moeten mensen zijn geweest, die in hun zorg voor de jeugd in de sportbeoefening 'n mogelijkheid gezien hebben van een waardevolle bijdrage tot harmonische opvoeding als mens en in de Katholieke opzet een grondslag tot ontwikkeling als Christen.

Dit tijdig onderkend te hebben is een verdienste, die onze generatie niet genoeg kan respecteren.

Het zou echter kortzichtig zijn niet evenzeer oog te hebben voor diegenen, die aan deze visie gestalte hebben gegeven. Ieder, die maar enigszins thuis is in de sfeer van sportverenigingen, weet wat een voortdurende toewijding, en onbaatzuchtige liefde nodig is om de vereniging op te bouwen, in stand te houden en uit te breiden. En dit geldt van Geestelijke Adviseurs evenzeer als van clubbladredacteurs, van voorzitters als van adresschrijvers, van secretarissen als van juniorenleiders.

In onze felicitatie aan het Bestuur worden dan ook allen betrokken die op welke wijze dan ook medegewerkt hebben aan de goede geest, het blijde teamwork, de Katholieke mentaliteit, die RAVA kenmerkt.

Tegelijk echter is dit jubileum ook een opdracht.

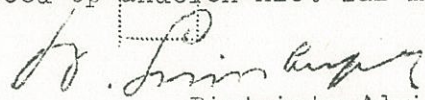
RAVA zal moeten groeien. Zij zal in staat moeten zijn haar leden te doordringen van de Katholieke sportvisie, die de sportbeoefening dienstbaar maakt aan de onsterfelijke zielen van jonge mensen.

In een tijd waarin de ernst van het geld velen beheerst, zal zij de blijheid van het spel moeten herstellen en bewaren.

In een tijd waarin prestatiezucht alle remmen losgooit, moet zij de vreugde van de sportiviteit propageren en vasthouden.

In dit streven zal zij moeten opboksen tegen stromingen zowel van binnen als van buiten.

God geve dat RAVA steeds moge beschikken over Katholiek met idealisme en met de fighting-spirit om haar opzet en doel staande te houden in een woelige periode van het sportleven en met het doorzettingsvermogen om daaraan een concrete vorm te geven, die ook zijn invloed op anderen niet zal missen.

Districts Adviseur N.K.S.

25

Het feest, waarnaar we allen reeds lang hebben uitgezien, is thans een feit.

R.A.V.A. bestaat 25 jaar, 'n kwart eeuw voetbal in Katholiek verband.

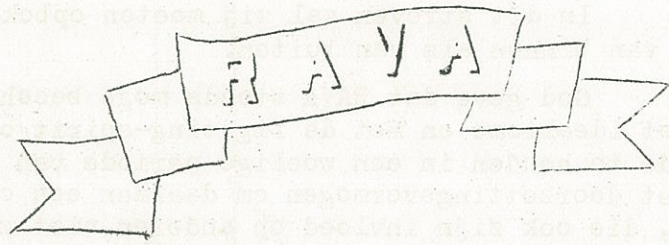
De RAVAfamilie, zo klein begonnen, is gegroeid van Parochiale vereniging tot een kern gezonde, grote vereniging, die zijn leden telt door de gehele stad.

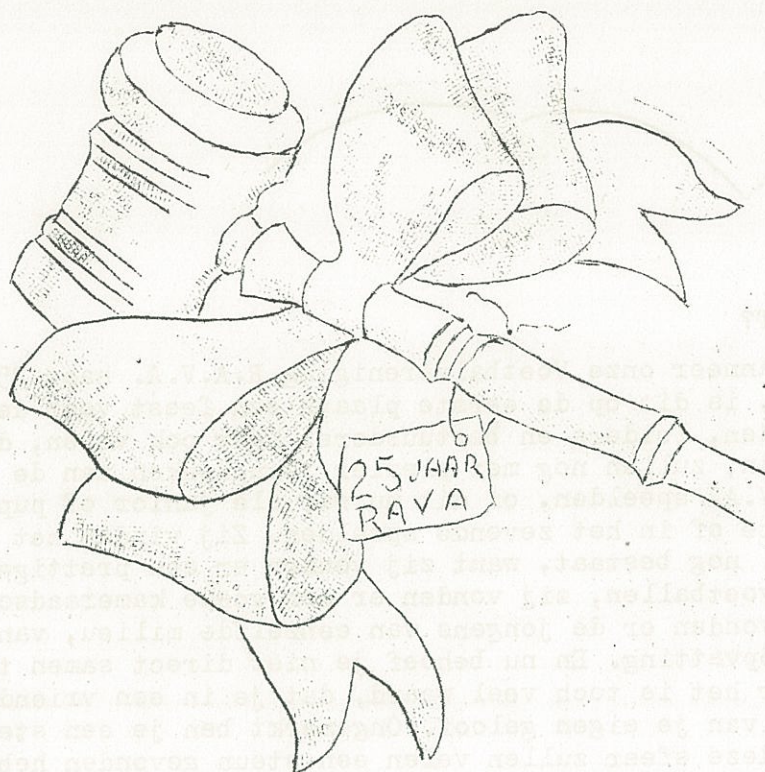
Hieruit blijkt wel, dat de oprichters van R.A.V.A. goed gezien hebben.

Met ere brengen we hulde aan "de mannen van het eerste uur", die zich vele offers moesten getroosten. Zij kunnen trots zijn op hun op 18 April 1930 genomen besluit en met voldoening terugzien op de bereikte resultaten. Naast voorspoed en gestadige groei zijn ons ook teleurstellingen niet bespaard gebleven. We denken hierbij aan hen, die ons ontvielen. Dat zij mogen rusten in vrede!

R.A.V.A. is ook veel dank verschuldigd aan de diverse bestuursleden, leiders, commissie-leden en vele stille werkers. We zijn onze donateurs en donatrices dankbaar en hopen, dat zij de vereniging zullen blijven steunen. Zij dienen een goede zaak.

De leden zou ik willen toeroepen om de echte RAVAgeest te handhaven en zeker zal dit feest, het zilveren jubileum van R.A.V.A., hieraan meewerken.

Moge de echte vriendschapsband steeds hechter worden. R.A.V.A. zal dan nog meer groeien en bloeien en een voorbeeld zijn voor velen, omdat de goede geest en de Katholieke principes door haar leden worden uitgedragen, zowel op het voetbalveld als daarbuiten.

Het bestuur beschouwt dit als een eerste taak voor ieder R.A.V.A.lid, groot en klein. Juist in deze tijd, die grote veranderingen in de voetbalgemeenschap heeft meegebracht, dienen wij, Katholieke sporters op de eerste plaats te bedenken, dat wij voetbal beschouwen niet als doel, maar als middel tot het doel, dat wij willen bereiken.

Alleen als wij in deze geest doorwerken, blijven wij vrije mensen en worden wij geen voetbal-slaven.

Moge het, met Uw aller medewerking en met de Zegen van de Allerhoogste, R.A.V.A. goed blijven gaan!

Voorzitter.

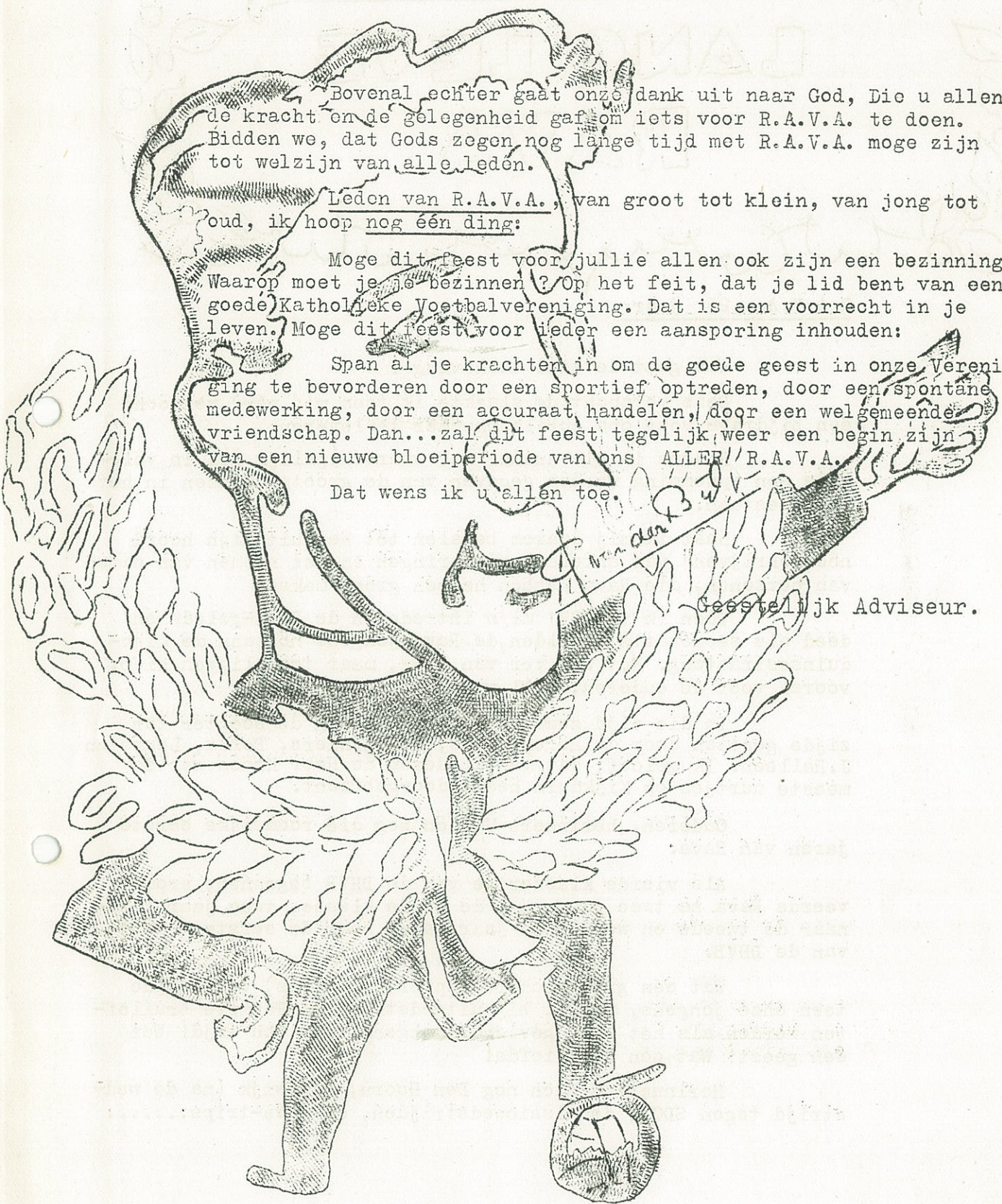
WAAROM FEEST?

Wanneer onze Voetbalvereniging R.A.V.A. haar 25-jarig bestaan viert, is dit op de eerste plaats een feest voor de tegenwoordige leden, leiders en bestuurders. Maar ook velen, die nu geen lid meer zijn, zullen nog met plezier terugdenken aan de tijd, dat zij in R.A.V.A. speelden, of dit nu was als junior of pupil, of zij in het eerste of in het zevende speelden. Zij vinden het een feest dat R.A.V.A. nog bestaat, want zij vonden er een prettige gelegenheid om te voetballen, zij vonden er een goede kameraadschappelijke geest, zij vonden er de jongens van eenzelfde milieu, van eenzelfde katholieke opvatting. En nu behoef je niet direct samen te gaan bidden, maar het is toch veel waard, dat je in een vriendenclub mensen vind van je eigen geloof. Ongemerkt ben je een steun voor elkaar en in deze sfeer zullen velen een steun gevonden hebben voor hun toekomstig leven.

Daarom is het goed, dat dit 25-jarig bestaan feestelijk herdacht wordt, daarom is het op zijn plaats om al deze mensen geluk te wensen met hun verbonden-zijn-met-de grote R.A.V.A.-familie. Een felicitatie aan de oud-leden, aan alle tegenwoordige leden, aan alle bestuurders van nu en van vroeger, aan alle leiders, vooral aan de juniorenleiders. Sommigen van hen moesten door werkkring, leeftijd of andere omstandigheden heengaan, maar onze waardering en felicitatie gaat ook uit naar hen. Enkelen zijn ons door de dood ontvallen; wij gedenken onze overledenen in een dankbaar en eerbiedig gebed.

De jaren gaan, de één na de ander, en een voetbalclub speelt zijn wedstrijden en ziet het éne elftal na het andere de velden betreden; de ouderen gaan heen, de jongeren volgen. Het lijkt alles zo gewoon en eenvoudig. Maarrrrr....als je eens achter de schermen kunt kijken, dan besef je pas, wat een werk aan dit alles verbonden is, wat een tijd en energie hieraan besteed is. Dit is vooral het werk van leiders, commissieleden en bestuursleden. De één doet meer dan de ander, de één heeft er meer gelegenheid voor dan de ander en het past hier niet om namen te gaan noemen, maar voor deze mensen is het dubbel feest en aan deze werkers past vooral een woord van felicitatie en waardering.

Bovenal echter gaat onze dank uit naar God, Die u allen de kracht en de gelegenheid gaf om iets voor R.A.V.A. te doen. Bidden we, dat Gods zegen nog lange tijd met R.A.V.A. moge zijn tot welzijn van alle leden.

Leden van R.A.V.A., van groot tot klein, van jong tot oud, ik hoop nog één ding:

Moge dit feest voor jullie allen ook zijn een bezinning. Waarop moet je je bezinnen? Op het feit, dat je lid bent van een goede Katholieke Voetbalvereniging. Dat is een voorrecht in je leven. Moge dit feest voor ieder een aansporing inhouden:

Span al je krachten in om de goede geest in onze Vereniging te bevorderen door een sportief optreden, door een spontane medewerking, door een accuraat handelen, door een welgemeende vriendschap. Dan...zal dit feest tegelijk weer een begin zijn van een nieuwe bloeiperiode van ons ALLER R.A.V.A.

Dat wens ik u allen toe.

Geestelijk Adviseur.

R.A.V.A. 25 jaar.

Wat gaat de tijd toch vlug !

Deze verzuchting slaakte ik toen mij werd verzocht een bijdrage voor ons jubileumnummer te leveren.

Elders in dit nummer zal waarschijnlijk wel in volgorde een opsomming worden gegeven van de grootse feiten in het Rava-bestaan.

Laat ik mij daarom bepalen tot het "uit mijn hoofd neerschrijven" van enkele herinneringen en het noemen van namen van personen, die Rava hebben helpen groot maken.

Toen ik in 1931 mijn intrede in de Rava-gelederen deed als secretaris speelden de Rava-jongens nog aan de Kijkduinsestraatweg. Het was ver van huis, maar toch liggen hier, vooral voor de ouderen, heel wat gezellige uurtjes.

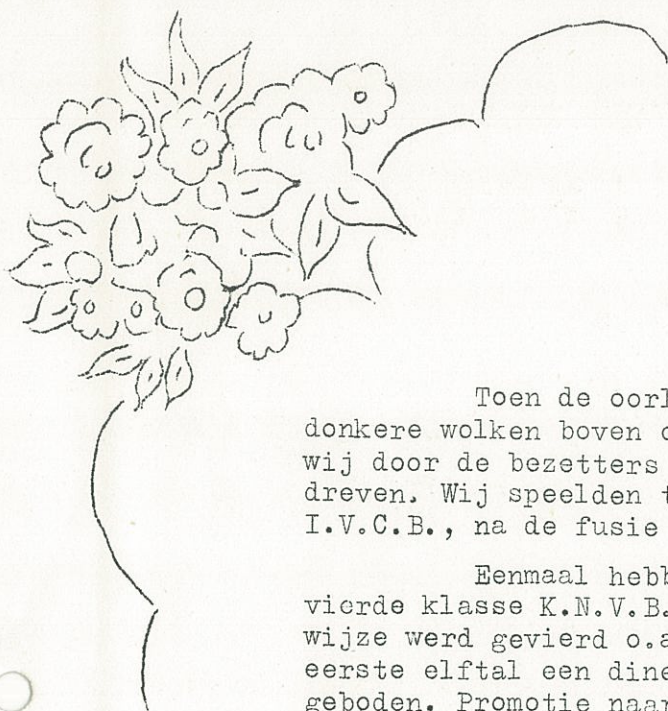
In die tijd zwaaide Heer Engelsman de scepter ter zijde gestaan door de Heren Kroes, Romeijnders, Derks, Leurs en J. Halleen. Ik geloof, dat van al dezen de Heer Kroes wel de meeste uurtjes op Kijkduin heeft doorgebracht.

Ouderen, herinnert U zich nog die roemrijke eerste jaren van Rava.

Als vierde klassertje van de DHVB begonnen, promoveerde Rava na twee jaar naar de derde klasse, twee jaar later naar de tweede en weer twee jaar later naar de eerste klasse van de DHVB.

Wat een grote schare supporters(sters) vergezelde toen onze jongens, vooral bij uitwedstrijden. Formele bruiloften werden als het ware gevierd. Jongens, wat een tijd! Wat een geest! Wat een clubliefde!

Herinnert U zich nog Den Hoorn, Rijswijk (na de wedstrijd tegen SDC), de Missiewedstrijden, de Rava-trips.....

Toen de oorlog in 1940 uitbrak pakten zich direct donkere wolken boven onze vereniging samen. Al spoedig werden wij door de bezetters van onze terreinen in het Zuiderpark verdreven. Wij speelden toen sedert kort in de 2e klasse van de I.V.C.B., na de fusie vierde klasse K.N.V.B.

Eenmaal hebben wij het genoeg mogen smaken in de vierde klasse K.N.V.B. kampioen te worden, hetgeen op waardige wijze werd gevierd o.a. werd aan de spelers en reserves van het eerste elftal een diner in Hotel Pomona (thans Parkhotel) aangeboden. Promotie naar de derde klasse bleef echter uit.

Wie regeerden Rava in de afgelopen 25 jaren ?

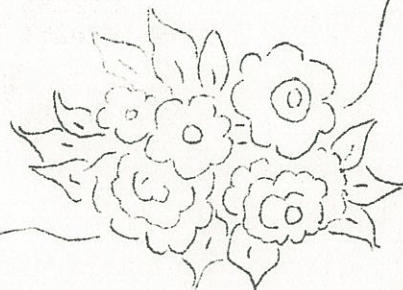
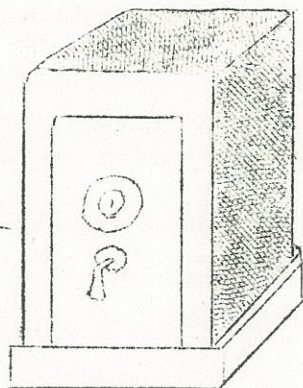
Enkele namen wil ik gaarne noemen:

De Heren Th.Engelsman, W.Lorié, M.Kok, W.Romeijnders, J.Kroes, M.Derks, H.Lucas, R.v.Grol, J.Margés, M.Jungschläger, J.Halleen. De Heer W.Romeijnders is sedert de oprichting bestuurslid, terwijl de Heren J.Binnerts, A.Derickx, Jac.Margés en R.van Grol sedert de oprichting aan Rava verbonden zijn.

Rava heeft in de Sportwereld altijd een goede naam gehad. Laat dit in de toekomst zo blijven !

Rava-vrienden, de mij toebedeelde plaatsruimte is vol. Laat mij daarom eindigen met U allen hartelijk dank te zeggen voor de prettige medewerking, die ik gedurende mijn zittingsperiode zowel van bestuursleden als van leden heb mogen ondervinden en U allen van harte te feliciteren met het zilveren bestaansfeest van ons aller Rava.

Penningmeester.

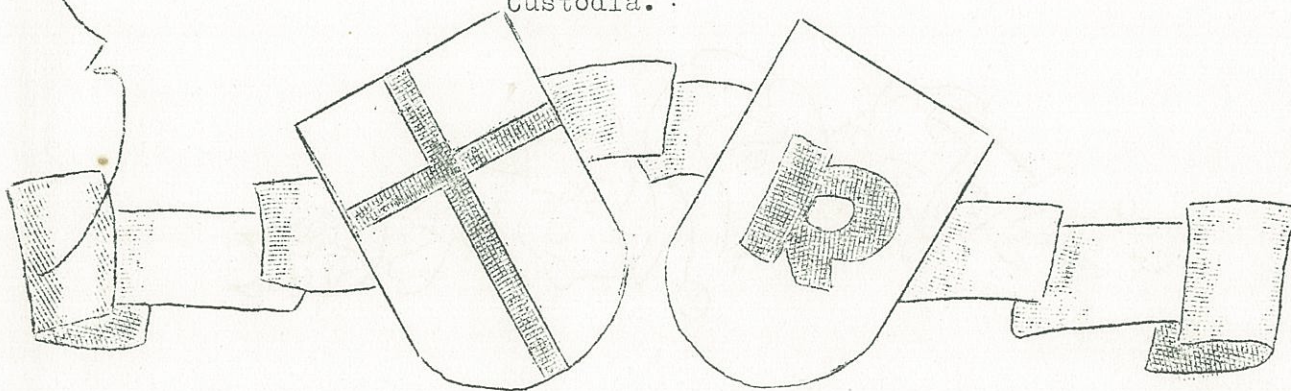
FEESTPROGRAMMA

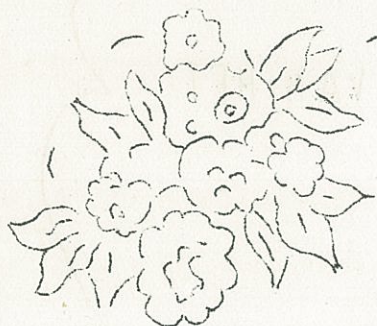
BU GELEGENHEID VAN HET

25 JARIG BESTAAN DER

RK.S.V. "RAVA"

- 17 APRIL 8.-- uur. Buitengewone Algemene Ledenvergadering.
8.15 uur. OUDEJAARSVOND voor Bestuur, Ereleden, Commissie-
leden en Senioren met hun dames in de zaal van
dhr. de Leeuw, Schalkburgerstraat 398.
- 19 APRIL 7.-- uur. FEESTAVOND voor de Junioren en Pupillen in de zaal
van dhr. de Leeuw, Schalkburgerstraat 398.
- 21 APRIL }
& 22 APRIL } TRIDUUM in de Kerk van de H.H. Engelpastors
Brandtstraat.
7.-- uur. Junioren en Pupillen
8.-- uur. Bestuur, Commissieleden en Senioren.
- 24 APRIL 7.30 uur. H. Mis met zang in de Parochiekerk, waarna gemeen-
schappelijk ontbijt in de bovenzaal van Custodia.
12.-- uur
tot Receptie in de bovenzaal van Custodia
13.30 uur.
- 8 MEI 8.-- uur. GROTE CABARET AVOND gegeven door het Haarlems
Radio Cabaret voor Bestuur, Commissieleden,
Senioren en Donateurs in de grote zaal van
Custodia.

K L A A R

Een dolzinnig vrolijke Jubileum-Revue

H A R R Y

P R O G R A M M A V O O R D E P A U Z E

KLAAR....STARTEN MAAR..... een bijzondere opening op bijzondere manier.

HARRY MEIJER CONFEREERT....en zit even gezellig op zijn praatstoel

WONDERHANDEN MAKEN Herman Teunissen bespeelt het grootste
WONDERKLANKEN..... accordeon van Nederland.

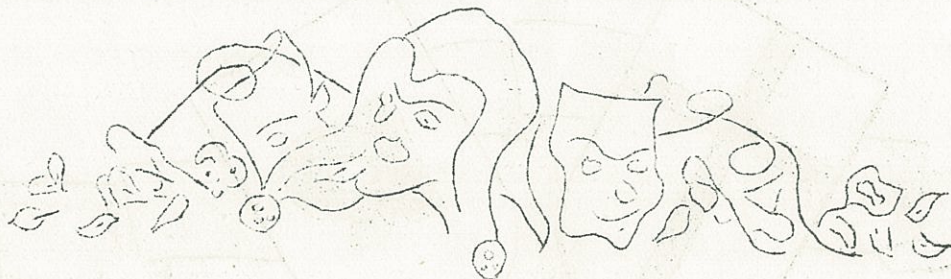
DRIEMAAL IS SCHEEPSRECHT.. Trudy en Harry met Drie Dolle Drama's in
drie maal drie minuten.

GERRY EN FERRY..... gek...GEKKER...K N E T T E R G E K ! ! !

"KENT U DEZE MELODIE?".... een spectaculaire wedstrijd voor het publiek
om aardige prijzen o.l.v. Trudy en Harry.

P A U Z E.

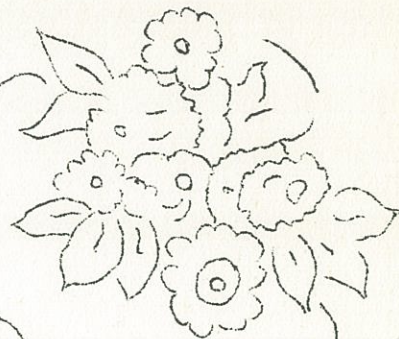
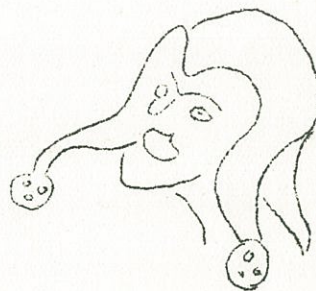
VERZOEKE PEN OF POTLOOD MEDE TE BRENGEN !!!!!!!!!!!

STARTEN MAAR!

door HAARLEMS RADIO CABARET onder leiding van

M E I J E R

PROGRAMMA NA DE PAUZE

"DE STAMP"..... de meest dwaze Kolderschets welke U ooit zag en hoorde.

DIT ZIJN UW FAVORIETEN..... Herman Teunissen speelt uitsluitend nummers waarom U in de pauze zelf heeft gevraagd

DIT WAS DE MELODIE!!!..... Trudy en Harry spelen de oplossing der wedstrijd en reiken op vrolijke wijze de prijzen uit

GERRY EN FERRY..... brengen een kwartier beschaafde herrie

STEMMING TEN TOP..... Humorist en pianist laten U even gezellig lachen en..... meezingen

WIJ GAAN NAAR HUIS TOE..... vrolijke finale door het gehele gezelschap.

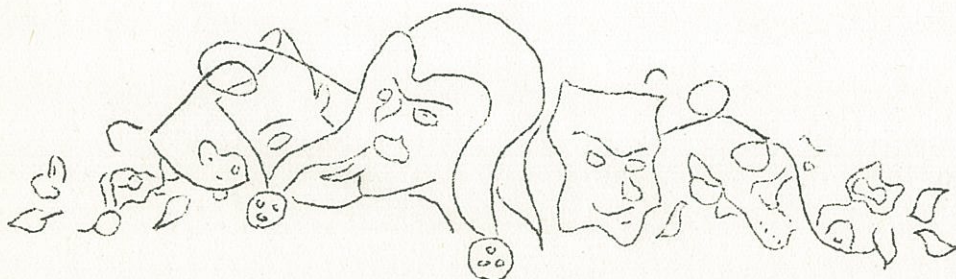
Medewerkenden zijn:

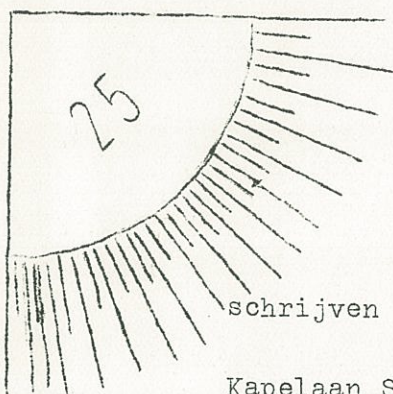
Trudy Schulpzand... de charmante Hollandse Cabaretiere-Schetsspeelster.

Harry Meijer..... Humorist-Conferencier-Sneldichter-Parodist.

Gerry en Ferry..... twee zingende dwazen met een gitaar.

Herman Teunissen... Radio Accordeon Virtuoso van Hilversum I en II,
Brussel en Luxemburg.

RAVA

Desgevraagd wil ook ik gaarne een kleine herinnering schrijven bij het vijfde lustrum van "Ons Rava".

Nog levendig staat mij voor de geest het bezoek van Kapelaan Snel, waarbij hij mij duidelijk maakte, dat het toch zo nodig was om te komen tot de oprichting van een Katholieke Voetbal-vereniging in onze Parochie. Jaren was ik al supporter van A.D.O., met zelfs een vaste plaats op de tribune, dus: "liefhebber". Toen Kapelaan mij dan ook namen noemde van mij welbekende heren, die reeds hun toezegging gedaan hadden, stemde ook ik toe, mijn bescheiden krachten te geven voor het mooie doel.

En zowaar, nu is "Rava" al toe aan haar vijfentwintig-jarig bestaan. Nooit heb ik er spijt van gehad, dat ik een steentje heb mogen bijdragen tot de oprichting van "Ons Rava". Wat hebben we toch allen een prettige tijd meegemaakt. Vooral op ons eerste terrein in Kijkduin. Om nooit te vergeten ! Bestuur en leden één grote vriendenkring. Wat is er toen gewerkt en ook gestreden in de ware zin des woords. En toen Kapelaan Snel dan ook geslaagd was voor een beter en geschikter veld, verlieten wij allen ons zo dierbaar geworden "Kijkduin".

Maar het "Zuiderpark" was toch wel een betere huisvesting voor een groeiende vereniging. En de bewijzen zijn te overvloedig om aan te tonen, dat Rava dat ook nodig had.

RAVA heeft successen geboekt en bewezen, dat ze is een waardig representant voor de principiële sport. Blijf zo doorgaan, om met medewerking van je actieve bestuursleden, RAVA te doen blijven een parel aan de kroon van de Katholieke Voetbalbeweging en dan gaarne van Uw Oud-voorzitter, indien mogelijk een:

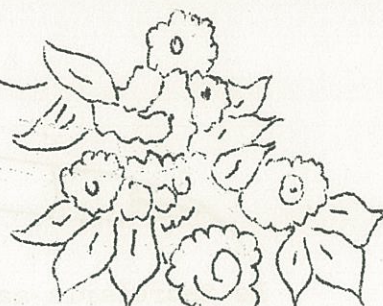
RAVA EXCELSIOR !!!

Gezonden -

1930

18 APRIL

1955

BIJ RAVA's ZILVEREN FEEST

Zoals te doen gebruikelijk bij een jubileum, zal het ook Rava niet aan blijken van belangstelling ontbreken, waarbij ik langs deze weg gaarne de mijne toevoeg.

Het is niet aan mij een overzicht te geven van het wel en wee van Rava in de afgelopen kwart eeuw; competentere geschiedschrijver(s) dan ik, zullen dat wel ten uitvoer brengen.

Terwijl ik dit artikeltje schrijf, is het juist 14 jaar geleden - het was toen nog het begin van de oorlog - dat op mij een beroep werd gedaan mij met de leiding te willen belasten. Wel enigszins thuis in een jeugdbeweging, doch niet in de voetbalsport (mij trok nog uit mijn jeugd jaren de korfbalsport), heb ik "ja" gezegd. Of ik er spijt van heb gehad? Neen. Voldoening? Niet altijd en toch vanaf het moment, dat ik de plaats innam van mijn eminente voorganger, de Heer Engelsman, heb ik mij in de Rava-familie thuis gevoeld en achtte ik het nodig om aan die tak van jeugdbeweging, waaraan de parochie van de H.H. Engelbewaarders rijk was, de volle aandacht te besteden.

Gedurende de laatste jaren is er heel wat veranderd ook in de voetbalsport. Ups en downs waren ook Rava's deel. Er waren hoogtijdagen, er waren tijden van inzinking en teleurstelling. Wat echter ondanks allos bleef voortduren, was de goede geest, de kameraadschap waarbij Rava zich van vele verenigingen gekenmerkt heeft. Juist die goede geest heeft het mogelijk gemaakt, dat Rava haar bestaan niet alleen heeft bestemd, doch vooral door haar optreden naar buiten de vriendschap en genegenheid van haar katholieke en neutrale zusterverenigingen heeft weten af te dwingen, waarbij het praedicaat R.K. niet alleen in naam, doch doelbewust gehandhaafd, nimmer een belotse is geweest, doch een stimulans om als katholieke sportman het goede voorbeeld te blijven geven.

Nu dit resultaat in de afgelopen jaren is bereikt kan het huidige bestuur, Geest. Adviseur, commissie's en leden met vreugde op de afgelopen periode terugzien en is een feestelijke herdenking alleszins gewettigd.

Aan allen, die op welke wijze ook tot het bereiken van dat resultaat hebben bijgedragen een cresaluut en mijn gelukwensen.

Moge de komende periode bestuur en leden i.v.m. de gewijzigde structuur in de voetbalsport de juiste weg vinden, waardoor de sport in het algemeen, maar de belangen van de katholieke sport in het bijzonder gediend worden, hetgeen nodig zal zijn voor de vorming van de aan de vereniging toevertrouwde jeugd.

Aan allen een "Ad Multos Annos" en Gods rijkste zegen.

W. Horie
Oud-voorzitter.

De Secretaris aan het woord.

Daar het niet doenlijk is U een volledig overzicht te geven van hetgeen zich in de afgelopen 25 jaar in onze vereniging heeft voorgedaan zal ik trachten in grote lijnen de belangrijkste gebeurtenissen de revue te laten passeren.

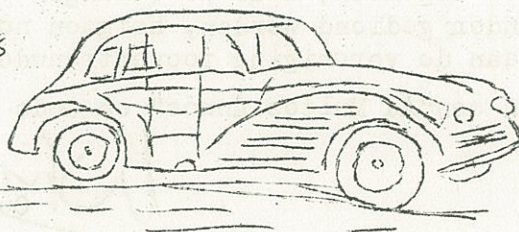
Op Maandag 14 April werd door de vice-president der toenmalige St. Josephgezellen Vereniging 's-Gravenhage afd. VI de wel Eerw. Heer H. Snel de eerste bijeenkomst gehouden om te komen tot de oprichting van een voetbalvereniging in de parochie van de H.H. Engelbewaarders. Hiertoe waren uitgenodigd de heren de Haan, Engelsman, Kroes, Leurs, Romeijnders, J.C. Halleen en C. Halleen.

Kapelaan Snel bleek reeds direct een doorzetter te zijn want hij had reeds pogingen aangewend om een veld te bemachtigen n.l. aan de Kijkduinselaan tegen een huur van f.400,- per jaar, terwijl een daar aanwezig stenen gebouw dienst zou kunnen doen als clubtent. Voor deze clubtent, waaraan nog heel wat te repareeren viel, vroeg men een koopsom van f.200,- of een huur van f.15,- per jaar. De a.s. bestuursleden waren toen reeds voorzichtige mensen en besloten het "stenen gebouw" te huren. Dit bleek heel goed gezien te zijn, want wij zouden er slechts ruim 2 jaar van profiteren. Ook had Kapelaan Snel zich in verbinding gesteld met een wollen stoffen fabriek voor aankoop van eventueel benodigde shirts. Men had zich voorgesteld om in een groen shirt te spelen, terwijl volgens Bisschoppelijk voorschrift de pantalon zwart moest zijn. Later werd echter besloten om in plaats van groen, het nu alom bekende shirt te kiezen met zwarte kraag en manchetten.

Op 18 April werd de oprichtingsvergadering gehouden en 62 jongelui hadden aan de oproep van Kapelaan Snel gehoor gegeven en de aangezochte leiders werden aan de vergadering voorgesteld.

De naam van de nieuwe vereniging werd R.A.V.A. d.w.z. St. Raphaël, Afdeling Voetbal en Athletiek. Het eerste Bestuur was als volgt samengesteld: de Haan, Voorzitter, H. Kroes, Penningmeester, C. Halleen, Secretaris, Th. Engelsman, J.C. Halleen, P. Leurs & W. Romeijnders commissarissen.

RAVA'S

Krusjesman

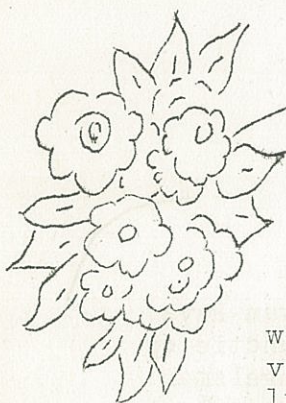

Op 31 Maart trad dhr. de Haan als voorzitter van Rava af en werd opgevolgd door dhr. T.W. Engelsman, die deze functie op brillante wijze vervulde tot 1940. Nog steeds is dhr. Engelsman een trouwe bezoeker van de wedstrijden en hij maakt momenteel als voorzitter deel uit van de Feestcommissie van "zijn" Rava.

Rava is altijd zuinig op zijn bestuursleden geweest en de bestuursleden waren meestal lang in functie. Dhr. W. Romeijnders heeft het zelfs gepresteerd om 25 jaar lang in het bestuur zitting te hebben. Onze welgemeende gelukwensen zijn hier dan ook wel op zijn plaats. Inmiddels groeide de vereniging uit de kluiten, steeds meer elftallen namen deel aan de competities van de toenmalige D.H.V.B. de R.K. Voetbalorganisatie. In de loop der jaren stegen de prestaties der elftallen, ieder jaar waren er zeker 2 kampioenen en het 1e elftal zag kans om na iedere 2 jaar te promoveren. Wat echter nog belangrijker was, was het feit dat Rava zich een goede naam verwierf onder haar zusterverenigingen en dat onze elftallen steeds een graag geziene gast waren. Hieraan is de straffe leiding van het bestuur zeker niet vreemd geweest. In 1939 promoveerde het 1e elftal naar de I.C.V.B. de top organisatie van het R.K. voetbal. Dit werd bereikt door een prima teamgeest, Rava was één grote vriendenkring geworden en de samenwerking tussen Bestuur, leden en supporters was zeer hecht te noemen. Er werden in de zomer Rava trips georganiseerd die zich in een grote belangstelling mochten verheugen en waar de ouderen onder ons nog met veel genoegen op terug zien.

In 1940 voltrok zich de grote oorlogsramp over ons dierbaar vaderland en een der eerste grote veranderingen vond plaats in onze voetbalgemeenschap n.l. de fusie met de N.V.B. Rava werd ingedeeld in de 4e klasse en ondanks 2 kampioenschappen n.l. in 1944 en 1949 is het onze jongens nog niet gelukt het zo begeerde 3e klasseschap te behalen.

In 1944 werden onze velden door de bezetters gevorderd, de tent werd als paardenstal gebruikt, terwijl de velden werden vernield door plaatsing van palen, die de landing van parachutisten moesten voorkomen. Tijdelijk werden wij door Coleritas geholpen en werden wij in staat gesteld in het Zuiderpark 2e gedeelte onze wedstrijden te spelen.

Groot waren de moeilijkheden in de oorlogstijd, tewerkstelling in Duitsland; moeilijkheden met terreinen, materiaal, vervoer en ten laatste zelfs met de voeding waren oorzaak dat de lust tot voetballen verging. Het Rava-Nieuws, ons trouwe clubblad, dat sinds 1931 verscheen, hield op te bestaan wegens gebrek aan papier, zodat ook deze band verbroken werd. Een drietal onzer trouwe leden n.l. Jaap Doll, Bertus de Keijser en Frans Smit keerden niet terug en lieten een ledige plaats achter in onze vereniging en het past ons zeker hen hier te gedenken. Ook het plotseling overlijden van de heren de Haan in 1939, P.Jutte en G.Meuleman in 1944 en J.Weber in 1954 dienen hier gememoreerd te worden. Zij hebben zich volledig ingezet voor Rava en niets was hen te veel. Mogen zij rusten in Vrede.

Toen de bevrijding was aangebroken heeft het toenmalige bestuur zich direct in verbinding gesteld met de autoriteiten om weer de beschikking over de velden te krijgen. De kleedtent was afgebroken, alleen de fundering zat nog in de grond. Voorlopig moesten wij ons verkleden in een der lokalen van het Zuiderparkbad en waren wij weer in staat om op ons eigen zo vertrouwde veld, te voetballen.

Er hadden zich nog al wat mutaties in het bestuur voorgedaan, waarvan het bedanken van onze trouwe penningmeester dhr. J.Kroes, wel de belangrijkste was. Dhr. Kroes, die door een geweldig zuinig beheer het had gopresteerd om Rava immer buiten de schuld te houden, werd in 1944 overgeplaatst naar Apeldoorn en daarmee was wel een zeer verdienstelijke penningmeester voor Rava verloren gegaan. Dhr. Kroes werd opgevolgd door dhr. A.M. Dijkman, die wat de zuinigheid betreft een goed leermeester aan zijn voorganger gehad heeft. Boze tongen beweren zelfs, dat hij nog zuiniger is dan dhr.Kroes, maar de tijd heeft geleerd, dat zuinigheid de moeder der porseleinkast is en daarom zullen we zuinig zijn op deze functionaris. Als secretaris werd dhr.Dijkman opgevolgd door ondergetekende, hetgeen nu niet direct zo eenvoudig was, omdat mijn voorganger ook als secretaris zijn sporen reeds verdiend had, zodat het al een hele prestatie zou zijn, zijn ijver en accuratesse enigszins te benaderen om maar niet te spreken van bereiken of verbeteren.

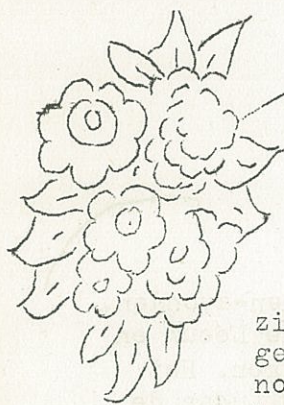

De Contact-commissie verzorgt steeds de senioren-avonden, die regelmatig gehouden worden in de zaal van dhr. Jac. de Leeuw en die zich altijd in een grote belangstelling mogen verheugen. Het gezelschap bestaat uit 2 Dames en 5 Heren, terwijl dhr. H. Lucas de regie verzorgt.

Momenteel beschikt Rava over 7 Senior, 5 Junior en 2 Pupillen elftallen. Dit aantal zou zeker groter kunnen zijn, indien wij over meer speelruimte beschikten, doch helaas is daar momenteel, gezien de terreinenood geen kans voor. Echter zodra de kansen keren, zal het bestuur in deze kwestie zeer zeker paraat zijn.

Wat de toekomst betreft zien wij de zaken niet zo somber in, ondanks de donkere wolken, die zich de laatste tijd boven onze voetbalhemel voordoen. Er is in alle toonaarden al geschreven over het betaalde voetbal en de slagen; die het lagere voetbal te wachten staat, maar Rava is steeds een vereniging geweest met een hechte kern, gekweekt uit eigen jeugd, dus bestaande uit leden, die in hart en nieren Ravamensen waren. Van overlopers uit andere kampen hebben we nooit veel last gehad en als dit in de toekomst zo mag blijven, dan zullen we niet veel last krijgen met Rava deserteurs. Het is mij bekend, dat dit verslag lang niet volledig is, ik zou U dan voor de geest moeten roepen hoe het 1e elftal vroeger op bezoek ging bij zusterverenigingen, met de koffergramafon voorop, ik zou moeten vertellen van de veldslagen, letterlijk en figuurlijk bij D.V.S. in Honholrédijk, van zenuwslopende promotiewedstrijden, van de gezellige avonden na een behaald kampioenschap, de Radio-Missiewedstrijden, het heroïsch gevecht tegen V.V.P. in de finale om de Residentiebodebeker, die nog steeds in het bezit van Rava is, van promotiewedstrijden tegen K.R.V.C. waar bij een 3-0 achterstand bij de rust, een 9-3 overwinning werd behaald enz.

De ouderen onder ons kunnen het beamen, we hebben een prachtige tijd in Rava meegemaakt, een tijd om nooit meer te vergeten en als U eens na afloop van een veteranenwedstrijd de kans krijgt om "ergens" mee naar toe te gaan en de tongen van de "oudjes" los komen onder een glaasje geestrijk vocht en die oude herinneringen weer worden opgehaald, dan hoort U pas hoe of het er vroeger aan toe ging.

De na-oorlogse periode van Rava gaf een grote bloei te zien, hoewel wij nog even te kampen kregen met militaire maatregelen n.a.v. de moeilijkheden in Indië, waarvan vele onzer jongens nog heel wat te zien hebben gekregen. Gelukkig keerden allen behouden weer, zodat wij niet mochten klagen. Vaak hebben wij brieven ontvangen van deze Rava-leden, deze werden dan steeds in het Rava-Nieuws, dat inmiddels weer verschenen was, gepubliceerd en van commentaar voorzien. Ons clubblad werd aan de leden in Indië verzonden, zodat zij met het wel en wee van onze vereniging volkomen op de hoogte waren.

In 1950 gebeurden er twee belangrijke dingen in Rava, n.l. de voorzitter dhr. W.Lorié zag zich genoodzaakt te bedanken en in zijn plaats werd dhr. M.Kok tot voorzitter benoemd, terwijl voor het eerst in Rava een trainer in vaste dienst werd aangesteld n.l. dhr. F.v.d.Nolk v.Gogh. Dhr. Kok heeft inmiddels getoond, dat hij alles voor Rava over heeft, daar kunnen vooral de 1e elftallers van meepraten, die iedere Zondag als er een competitie-wedstrijd gespeeld wordt, gastvrij ontvangen worden door dhr. en Mevr. Kok. Ook de trainer behoeft geen nadere introductie, want in de jaren die hij voor Rava werkte, heeft hij getoond, dat hij met de beste voornemens bezield is, iets wat niet van alle Rava leden voor de volle 100% gezegd kan worden.

Rava bezit verder nog enige commissies zoals gebruikelijk is bij voetbalverenigingen, n.l. een elftalcommissie. Elftalcommissielid is wel de meest ondankbare baan, die bestaat. Zal er ooit wel eens een elftalcommissie geweest zijn, waar ieder lid tevreden over was? Toch is er ieder jaar zo'n commissie geweest en steeds weer waren er indien dit noodzakelijk was, nieuwe kandidaten. Hoeden af voor de moed van deze mensen, die vaak de schijn tegen zich hadden, doch in wezen alleen het belang van de vereniging voorstonden. Een Senioren-commissie hebben we gehad, in de beginperiode van de vereniging. Deze commissie had een bestuur n.l. A.Derickx, J.Binnerts en Jac.Margés, namen die thans 25 jaar in de vereniging voorkomen, en waarvan alleen nog J.Binnerts actief deelneemt als speler, terwijl R.v.Grol eveneens 25 jaar lid is, echter met een korte onderbreking.

Die tijd is echter voorbij en de hedendaagse jeugd is anders dan vroeger, dat is geen verschijnsel dat alleen bij Rava voorkomt, doch dit wordt overal geconstateerd. Vroeger trok men zelf de kalklijnen, bij toerbeurt, een of ander bestuurslid trainde ons, de tenten moest men zelf schoonhouden en de reiskosten waren voor eigen rekening of het reisfonds betaalde, doch daar moest men iedere week enige centen extra voor betalen. Nu wordt het terrein gekalkt, hoekvlaggen en netten zijn geplaatst, een trainer in vaste dienst en het 1e en 2e betalen geen reisgeld meer en toch is de stemming van vroeger er niet meer. Het is jammer maar waar. Als dit weer werd zoals in de eerste 10 à 15 jaar van Rava's bestaan, dan zouden ongetwijfeld ook de prestaties weer veel beter worden en zou Rava nog meer gaan betekenen in onze voetbalwereld.

Moge de toekomst dit voor ons brengen en mogen wij ook weer rekenen op de medewerking van alle Ravaleden en donateurs, want zonder deze medewerking is het onbestaanbaar om de taak waaraan Kapelaan H. Snel destijds begon en die in de afgelopen 25 jaar met succes werd voortgezet, om die taak te blijven voortzetten in het belang van onze Katholieke jeugd in het algemeen en voor de Rava jeugd in het bijzonder.

RAVA PROFICIAT !

Secretaris.

RAVA PROFICIAT !

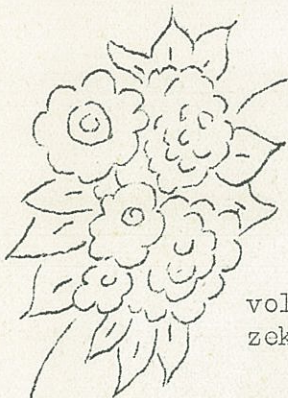
Het schrijven van een "stukje" over een voetbalclub die jubileert, over een club waarin men jarenlang voor het 1e elftal mocht uitkomen, is een prettige maar ook een moeilijke taak. Prettig is die taak, aangezien men gaarne de gelegenheid aangrijpt nog eens te moeten terugdenken aan een tijd, die onuitwisbaar zijn herinnering heeft achtergelaten. En dat is werkelijk niet te veel gezegd.

De voetbalclub toch is in menig jongensleven de basis van zijn vreugde en ontspanning, het is de plaats waar hij zijn vrienden geregeld ontmoet, hen leert kennen en waarderen. Het is de omgeving waar men het eerst op jonge leeftijd iets samen doet, iets samen opbouwt en ook samen een resultaat behaalt. Hier wordt toch reeds bij het spel het begrip gekweekt dat men elkander nodig heeft en dat de onkeling weinig vermag. Nooit beter dan in een zware voetbalslag komt het besef naar boven dat men schouder aan schouder tot veel groots in staat is. Nooit beter bevestigt een handdruk met de collega's na zo'n wedstrijd de gedachte: "Wij horen bij elkander."

Ik beschouw het als een voorrecht in een club als R.A.V.A. dit te hebben mogen meemaken, de vriendschap, die ik daar heb mogen ontmoeten en de grote dosis levensvreugde, die de club mij schonk.

R.A.V.A. gaf mij voor mijn verdere leven een prachtig stuk jeugdhherinnering mee en dit te mogen zeggen geeft voldoening en stemt tevens tot dankbaarheid.

De tijd, dat ik de R.A.V.A.kleuren mocht verdedigen, was voor de club het prille begin, het was het begin van een lange weg, die nu een mijlpaal bereikt waarop 25 jaar staat! Deze weg ging niet altijd over rozen en dat moet ook eigenlijk niet, want juist in moeilijke ogenblikken klopt het clubhart heftiger. Dat wij in mijn tijd zulke mooie successen mochten behalen, schrijf ik zonder meer toe aan de prima clubgeest, die er hoorste, aan de verboden wil om vooruit te willen komen en aan de innerlijke overtuiging, dat wij een goede zaak dienden.

Ik wens R.A.V.A. toe, dat deze begrippen ook voor de volgende 25 jaar bij haar gemeengoed zullen zijn. Dan ben ik er zeker van, dat R.A.V.A. nog een schone toekomst wacht.

En dan komt nu de moeilijke taak. Als oud-speler heeft men altijd herinneringen aan clubgebeurtenissen en in dit geval veelal van die van het groene veld. Wanneer men niet meer voetbalt en men kijkt nog eens terug, dan komen er steeds herinneringen naar boven, die men voor altijd vasthoudt. Ik heb heel veel wedstrijden voor R.A.V.A. mogen spelen en wanneer ik dan even vergeet de beroemde koffergramfoon, waarachter wij luid zingend de vijandelijke terreinen verlieten, onze grensrechter, die in de moddersloot verdween of de varkens, die wij moesten weggagen ergens in de rimboe, alvorens te kunnen spelen, dan heb ik twee momenten, die ik nog steeds voor mij zie.

Dan zie ik weer de "snoci" van Frits in een wedstrijd tegen VELO, waardoor de stand - wanneer ik mij niet vergis - op 3-1 kwam en wij de wedstrijd wonnen. Zeer belangrijk in dat jaar! Frits werd in die wedstrijd "genomen" en wij kregen terecht een vrije trap. De bal werd even goed gelegd om vervolgens door Frits vanaf het midden van het veld via vele benen met atomisch geweld in de touwen te worden gejaagd. Een groot moment!!

Iets dergelijks, maar dan omgekeerd, herinner ik mij van Jopie (die toen nog Jopie was!). Wij speelden op het Hoornpark tegen een Duitse club D.F.C., die in de Katholieke Bond speelde. Bij een der vele aanvallen van onze tegenstanders loste de middenvoor - een prachtige speler - een ontzettend hard schot. Wij in de achterhoede trokken onze hoofden al naar beneden en telden het doelpunt al. Zo niet Joop! Met een waarlijk koninklijke sprong, horizontaal zwevend onder de lat, prachtig om te zien, stompte onze kleine keeper dit onmenselijk harde schot over de deklát. Vriend en vijand waren in extase en terecht!

Mogen de huidige spelers bij het lezen van deze "holdendaden" de stimulans ontvangen om ook in de toekomst hun beste beentje voor te zetten, met goetdrift te werken aan de verdere groei van R.A.V.A. en de R.A.V.A.vlag aan de hoogste top te brengen.

Mijn allerbeste wenssen vergezellen U allen hierbij.

W. J. de Leeuw

DE TRAINER AAN HET WOORD.....

Zeer gaarne voldoe ik aan het verzoek een klein stukje te schrijven in het RAVA Jubileumnummer.

In de eerste plaats proficiat aan alle leden en donateurs, junioren en pupillen. Proficiat met het mooie werk, 25 jaar lang verricht. Honderden jongens hebben bij U, RAVA, hun voetbalvreugde gevonden. En dit is zeker een proficiat waard.

Ongeveer 10 jaar maak ik deel uit van de RAVA-familie als trainer en ik moet beamen, dat ik nog steeds met dezelfde vreugde en liefde voor RAVA werk als toen ik de eerste avond het veld betrad.

Hebben die tien jaar vruchten afgeworpen? Dat laat ik liever aan anderen over om te beoordelen. Mijn hartewens was U bij het 25-jarig bestaan het derde klasserschap aan te bieden, helaas heb ik dat niet alleen in de hand. Daar is ook een prima eerste elftal voor nodig. De wil is er wel, maar de kwaliteit is nog niet aanwezig. Maar we zullen niet rusten, onversaagd gaan we door, naast elkaar van groot tot klein, werkend voor U, RAVA.

25 jaren liggen achter U, waar U met voldoening op terug kunt zien, maar zeer vele jaren liggen nog voor U. Ik spreek de wens uit, dat U de kracht mag gegeven worden RAVA zo te leiden, dat waar de Oranje truien verschijnen, zij ambassadeurs zijn voor onze mooie voetbalsport, zoals zij dit geweest zijn in de 25 jaar die achter U liggen.

Ik roep de jeugd van RAVA toe: aan U de daad om te tonen, dat al het werk door hen die wisten wat opoffering voor hun RAVA betekende, niet voor niets is geweest. Zonder opoffering is geen succes mogelijk. Daarom traint en brengt Uw geest en lichaam in conditie, dan zullen wij, U en ik, gezamenlijk RAVA op een nog hoger plan brengen.

Ik eindig met deze woorden:

25 jaar georganiseerd voetbal heeft RAVA een plaats doen innemen in de Nederlandse voetbalgemeenschap.

Die plaats te verdedigen niet alleen, maar te verbeteren is de taak van de jongeren van RAVA.

Fr. d. Nolk & Gogh.

Trainer.

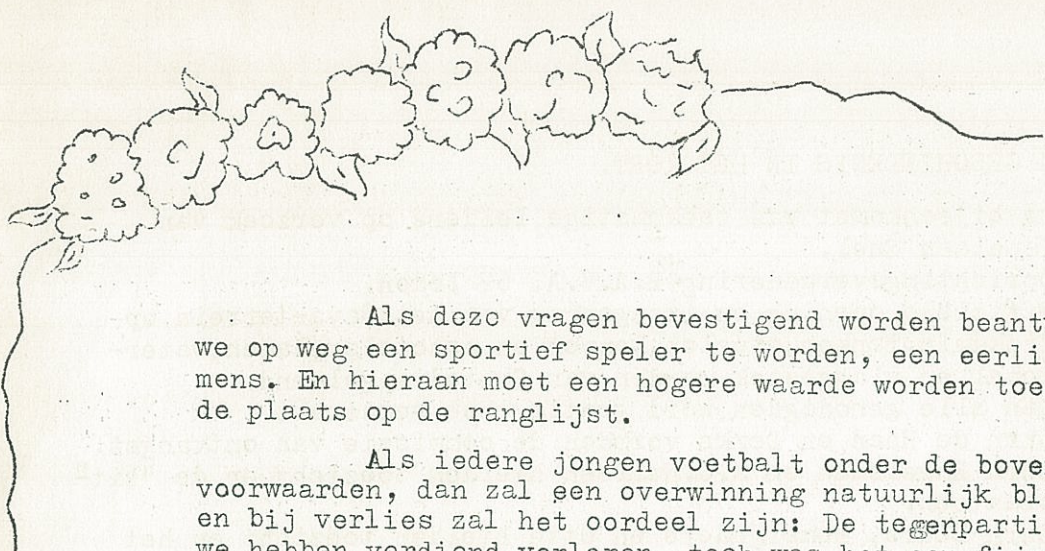
LANG
LEVE
RAVA'S
TOEKOMST

"ONS
JUNIORENHOEKJE"

't Spreekt van zelf, dat bij het 25-jarig bestaan van Rava, in deze uitgave een plaatsje wordt ingeruimd, waarin gesproken wordt over de jeugd van onze Vereniging. Met opzet staat boven dit artikel dezelfde titel, waaronder elke week in ons Rava-Nieuws aan de junioren en pupillen mededeling wordt gedaan over gespeelde of nog te spelen wedstrijden.

Verwacht niet van mij een chronologisch overzicht van de achter ons liggende periode met zijn kampioenschappen of rangnummers op de eindstanden door de verschillende jeugdelftallen behaald. Aan het juniorenvoetbal liggen hogere belangen ten grondslag.

Hebben wij in de wedstrijd allen ons best gedaan ? Hebben wij ons volledig onderworpen aan de beslissingen van de scheidsrechter ? Is onze houding ten opzichte van tegenpartij sportief geweest ? Hebben wij bij twijfelachtige gevallen eerlijk onze overtreding toegegeven ?

Als deze vragen bevestigend worden beantwoord, dan zijn we op weg een sportief speler te worden, een eerlijk en oprecht mens. En hieraan moet een hogere waarde worden toegekend dan aan de plaats op de ranglijst.

Als iedere jongen voetbalt onder de boven aangehaalde voorwaarden, dan zal een overwinning natuurlijk blijdschap geven en bij verlies zal het oordeel zijn: De tegenpartij was sterker, we hebben verdiend verloren, toch was het een fijne wedstrijd.

De leiders der jeugdelftallen streven er naar, deze gedachten te doen inwerken.

Hoewel het ideale nooit bereikt wordt, mogen we toch met blijdschap constateren, dat deze geest inwerkt. Het zal zijn vruchten afwerpen voor hun latere voetballevens.

Als voorbereiding voor de juniorenwedstrijd spelen iedere week een aantal pupillen hun vriendschappelijke ontmoetingen. Geen standelijsten, geen kampioenen. Allen spelen voor de overwinning van hun elftal. Verwacht geen uitgekookt, geraffineerd spel. Neen, maar U treft een enthousiasme aan, waar men versted van staat. En dit alles in sportiviteit en eerlijke rivaliteit.

Jeugd van Rava, jullie leest dit ook. Trek uit bovenstaande de volgende les:

Wil je aangezien worden voor de fijne, eerlijke, sportieve speler, laat dan de gedachten in dit stukje verwerkt tot je doordringen in merg en been.

Daarmede bewijs je jezelf en Rava een grote dienst!!

H. R. Weas.

Hoofdjuniorenleider R.A.V.A.

RAVA GESCHIEDENIS IN HET KORT.

- 1930 14 April. 1e bijeenkomst van toekomstige leiders op verzoek van Kapelaan Snel.
- 18 April. Oprichtingsvergadering R.A.V.A. 62 leden.
- 7 Sept. Officiële opening en inzegening van het Rava-terrein op Kijkduin. Banken, stoelen, koppen en schotels, glazen, waterketel en vlaggestok werden van Custodia geleend. Aan alle genodigden werd gratis thee verstrekt. Dhrn de Haan en Derks vormden de commissie van ontvangst. Dhrn Engelsman en J.C. Halleen hielden toezicht op de "zit" plaatsen. Dhrn Leurs, Romeijnders en Otte hielden toezicht op het terrein (Ordecommissarissen).
- 1931 31 Maart. Dhr Th. Engelsman wordt voorzitter.
- 19 April. Viering van het 1e jaarfeest, H. Mis en Gemeensch. ontbijt.
- 3 Sept. Het RAVA-NIEUWS verschijnt voor de 1e maal.
- 1932 Sept. Ingebruikneming van de terreinen in het Zuiderpark.
- 1934 Kapelaan H. Snel wordt overgeplaatst naar Amsterdam
Kapelaan v.d. Kolk volgt onze 1e adviseur op.
- 1939 RAVA 1 promoveert naar de I.C.V.B. Kapelaan v.d. Kolk benoemd tot pastoor en overgeplaatst naar Tuitjenhorn. Kapelaan H. Remmer nieuwe adviseur. Overlijden van onze 1e voorzitter dhr. de Haan.
- 1940 Wereldoorlog II. Fusie van alle voetbalorganisaties in Nederland. Geen feestelijkheden i.v.m. 10-jarig bestaan.
1941. Dhr. Th. Engelsman treedt af als voorzitter en wordt opgevolgd door dhr. W. Lorié. Benoeming van een 2e secretaris n.l. dhr. Jac. Margés.
- 1942 Het RAVA-NIEUWS moet in verkleinde omvang verschijnen. G. Meuleman Sr. wordt als trainer aangesteld.
Consumptietent verpacht aan dhr. A. Derickx.
- 1943 Vertrok Geestelijk Adviseur Kapelaan H. Remmer naar Amsterdam.
Kapelaan Th. Hilhorst nieuwe adviseur.
De terreinen worden overgenomen door de Gemeente. Tewerkstelling in Duitsland van vele Rava-leden. Geen clubavonden meer in de Beijersstraat wegens vordering. 12½-jarig bestaan herdacht, druk bezochte receptie. Feestavond Custodia. Hrn. W. Romeijnders, J. Kroes en J. Halleen 12½ jaar bestuurslid. Hrn. J. Binnerts, A. Derickx en Jac. Margés 12½ jaar lid. Overlijden van F. Smit.
- 1944 Dhr. J. Kroes overgeplaatst naar Apeldoorn, wordt als penningmeester vervangen door dhr. A. M. Dijkman. Dhr. J. C. Halleen wordt secretaris. Overlijden van de trainer dhr. G. Meuleman. Terreinen in het Zuiderpark gevorderd, wedstrijden bij Celeritas. De terreinen worden gebruikt voor de paarden, de tent als paardenstal. Geen jaarvergadering wegens vergaderverbod. Geen competitie wedstrijden 1944-'45. Overlijden van onze leden Bertus de Keijzer, Piet Jutte en Jaap Doll.

- 1945 Dhr. J.C.Halleen treedt af als Secretaris en wordt vervangen door shr. A.Bal. Training op het speelveld aan de Beijersstraat onder leiding van dhr.Nolk v.Gogh. Eigen velden in het Zuiderpark worden weer betrokken, kleedtent vernield. Bevrijding van ons Vaderland. Grootse feestviering van het 15-jarig bestaan o.a. met een feestavond in de Dierentuin. Benoeming van de heer H.Lucas tot Hoofdjunioresleider.
- 1946 Dhr.Jac.Margés volgt dhr.A.Bal op als secretaris. Oprichting klaverjasclub R.A.V.A.
- 1947 R.A.V.A. 2 legt beslag op de H.V.B.beker, nog nimmer door een R.K. vereniging gepresteerd. Rava-leden uitgezonden naar Indonesië. Ornas, R.V.C. en Celeritas maken gebruik van de Rava-terreinen.
- 1948 5 Mei. Een Parochiële sportdag ten bate van het Missiegebied van Mgr.Hilhorst z.g. Batig saldo f.300,-. Nieuw rogloment samengesteld.
- 1949 Rava 1 kampioen. Geen promotie. Groot diner in Pomona.
- 1950 Rava 1 wint de Zilveren Burcht van Wilhelmus. Kapelaan G.v.d.Bijl volgt Kapelaan Th.Hilhorst op als Geestelijk Adviseur. Herdenking 20-jarig bestaan. Cadeau van senioren aangeboden door dhr.J.Binnerts, n.l.3 kruisbeelden voor de 3 kleedkamers. Beker van onbekende gever aangeboden door dhr.C.Bakker. Kampioensvlag van leden en donateurs.
- 1951 Dhr.W.Lorië wordt als voorzitter opgevolgd door dhr.M.Kok.
- 1952 Internationale voetbalwedstrijd Rava - Sparta Odense Denemarken 4-5
- 1953 Aanvang werkzaamheden restauratie terreinen.Duur 6 jaar. Extra velden in het Zuiderpark IIe gedeelte. Invoering doelpuntenfonds. Groot succes. Wedstrijd R.A.V.A. - K.A.J. ten bate van het Lourdes Fonds. Saldo f.200,-.
- 1954 In 1930 62 leden. In 1954 pl.m. 200 leden. Benoeming Feestcommissie t.g.v. 25-jarig bestaan. 60-jarig bestaan van de afdeling 's-Gravenhage van de K.N.V.B. Fusie K.N.V.B. - N.B.V.B., betaald voetbal in Nederland. Contributieverhoging voor Rava-leden. Grote loterij t.b.v. het Trainingsfonds. Feestdubbeltje verplicht gesteld voor iedere senior.
- 1955 J U B I L E U M J A A R.
Feestprogramma elders in dit nummer.

Tot
OVER

25 JAAR